

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når man i dag hører Venstres ordfører tale om sanktionerne over for Østrig, er der jo ingen grænse for, hvor meget Venstre foragter sanktionerne og virkelig vil arbejde for, at de bliver afskaffet – nå, nej, selvfølgelig ikke arbejde for at de bliver afskaffet, for det lod lægger Venstre fuldstændig hos statsministeren. Statsministeren må bringe sanktionerne til ophør, blev der sagt af Venstres ordfører.

Jamen hvad vil Venstre gøre, og hvad er Venstres rolle? Hvis statsministeren ikke ønsker at bringe de sanktioner til ophør, eller hvis de 14 EU-lande, der har lavet sanktionerne over for Østrig, ikke er enige om at bringe dem til ophør, er det interessante og det afgørende spørgsmål jo, om Venstre så sammen med Dansk Folkeparti og andre partier her i Folketinget er indstillet på at ophæve sanktionerne ensidigt, så de tåbelige sanktioner, der er indført over for Østrig, kan begynde at blive ophævet. Eller vil Venstre fortsat deponere sin handlefrihedovre hos statsministeren, når det drejer sig om Østrig?

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Til hr. Thulesen Dahl: Det er ikke et spørgsmål om at deponere handlefriheden hos statsministeren. Det er et spørgsmål om, at statsministeren har sagt ja til, at Danmark er gået med i nogle sanktioner over for Østrig, og så må det også være statsministeren, der får Danmark ud af de sanktioner. Men ingen skal være i tvivl om, at vi i Venstre ønsker, at sanktionerne bliver hævet, og jo før desto bedre.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er da en særegen logik, at fordi statsministeren har gjort noget tåbeligt, står Venstre last og brast med statsministeren, indtil statsministeren kommer på andre tanker. Det er altså det bud, som landets største oppositionsparti, der håber at få regeringsmagten efter næste valg, har: Hvis man er uenig i statsministerens udenrigspolitik, må statsministeren komme på bedre tanker, men Venstre gør i hvert fald ikke noget.

Vil Venstre støtte, at Danmark ophæver sanktionerne over for Østrig? Nej, det vil Venstre ikke, medmindre statsministeren siger, at

nu ønsker Danmark at ophæve sanktionerne, og dermed er det jo fuldstændig rigtigt, når jeg siger, at i Østrigsagen har Venstre deponeret hele sin handlefrihed ét bestemt sted, nemligovre hos statsministeren. Det er da ynkeligt.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Ulla Tørnæs og derefter hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jamen jeg bliver nødt til at gentage over for hr. Thulesen Dahl, at vi står bestemt ikke last og brast med statsministeren. Tværtimod har vi kritiseret statsministeren fra første færd. Vi har sagt, at det er nogle tåbelige sanktioner, og at de bør ophæves, jo før desto bedre, så vi står bestemt ikke last og brast med statsministeren. Tværtimod har vi opfordret statsministeren til ved alle givne lejligheder – og jeg vil gerne gentage det her i dag – at arbejde for at sikre, at disse sanktioner blive fjernet.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Fru Ulla Tørnæs argumenterede for kronens afskaffelse ved at sige, at vi skulle med ved bordet, vi skulle have indflydelse, og vi skulle være med i bankbestyrelsen nede i Frankfurt. Men hvad er det for en indflydelse, vi kan få dernede?

De repræsentanter, vi sender derned, må ikke tage imod råd fra nogen, hverken fra regeringen, Folketinget eller det danske folk. Og hvad må de beslutte dernede? De må kun beslutte én ting, nemlig at inflationen skal bekæmpes, uanset hvilke konsekvenser det har for beskæftigelsen. Når vores nationalbankdirektør har været dernede, må hun ikke engang fortælle, hvad hun selv har sagt, så hvad er den for en indflydelse, Venstre tilbyder, at vi kan få via bankbestyrelsen i Frankfurt? Jeg spørger bare.

Så lagde jeg også mærke til noget andet, nemlig at der ikke var ét argument om, at det er for økonomiens skyld, vi skal sige ja til euroen, det er kun for at få indflydelse. Det er altså et politisk spørgsmål. Det er jeg sådan set glad og tilfreds med at få bekræftet, og derfor må jeg spørge fru Ulla Tørnæs, om Venstre er uenig med regeringen, når den kører en skræmmekampagne om, hvilken økonomisk katastrofe det er, hvis vi ikke siger ja til euroen.